HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

וכ"ש סברי מקום אוירא גזרו. וחמירא טומאה ומקוה הכי גריסינן **דתיהוי כבמחלה: לא דכ"ע מקום גופה גזרו.** דקילא [ב]טומאה והכי **לימא בהא קמיפלגי דב"ש סברי ארץ העמים משום גופא גזרו** וב"ה **סברי משום אוירא גזרו.** תיפוק ליה דגרסינן הכי דכ"ש סברי מרץ העמים משום גופא גזרו עליה ולא על אוירא ומותר ליכנס בה בשדה תיבה ומגדל וב"ה **סברי תפילו** על אוירא גזרו ומ"ה החמירו לקמור הכל וקשה לגירסא זו דמאי טעמא דב"ש דגזרי משום גופא מ"מ לקמור הכל מידי דהוה **תניא** הקברות דאיתנו מטמאין בתוך ופ"ה קתני הכל בכלל ופרט וכלל אין בכלל ופרט וכו' **תא שמע** עלמה לא"י וכו' **ואי ס"ד בנטמאת ואליבא דב"ש אי הכי ר' יהודה אומר לא היתה נזירה אלא י"ד שנה ול' יום מיבעי ליה.** ב] ולא גרסינן מה שכתוב בספרים ועוד[3] מתניתין ופ"ת ולמה ל' יום היו מובלעים בז' שניס הרשטוים כגון שעשתה כמוי"ל ז' שניס חסר מדם ושלשים יום דקנסת בתרך [הרי] ז' שניס ולא יותר וטומאה בפוף ל' יום של הקנס ועשתה עוד ז' שניס הרי י"ד בין הכל ועוד קשה למה לו להמתין בדברי ת"ק לא יניח ולא בדברי ר' יהודה לדקדק מהם ויל"ל דמש"ה מייתי בדברי ת"ק לאוכוחי דלת"ק לא מייתי בהבלעה דקתני ולבסוף שבע שניס טומאת ומגלת נזירה כ"ת שנה (ול' יום) [ל"כ] גם בדברי ר' יהודה לא מייתי בהבלעה ול"כ י"ד שניס ושלשים יום מיבעי ליה: **מי** שהיו **שתי כתי עדים מעידות אותו ואלו מעידין שנדר שני נזירות ואלו מעידין שנדר חמש נחלקה עדותן.** ואין כאן נזירות כלל ות"ת היכי דמי לא שתק הנודר ולא אמר כלום אלא שהנודר מכחיש כל אחת ואחת לפי שאי אפשר שיהא נזיר שתי נזירות בבת אחת ואין כאן אלא נזירות הרבה שנדר כל אחד ואחד בפני עצמו ואין כאן אלא עד אחד ואין עד אחד נאמן להעיד אלא על דבר אחד בלבד ואין כאן שתי כתי עדים ואין כאן עדות שלימה בכולה דבר אבל בכת א' בהא קאמרי ב"ש דנחלקה עדותם שהאחד אומר אמת והא' משקר ואין כאן אלא עד אחד אמיתי וב"ה אומר יש בכלל ה' שתים ושניהם מעידים על שניהם. ולתנא דמתני' גם ב"ה מודו בכת אחת דנחלקה עדותם: אמר רב הכל מודים במונה[ע] אהא' מן העדים נזי' א' ועוד שניה והשני אומר נזר

ובית הלל סברי[ו] משום אוירא גזרו עליה לא דכולי עלמא [א]משום גושה גזרו עליה וב"ש סברי בסתם נזירות קניסנא וב"ה סברי כי קניסנא בתחילת נזירות: מעשה בהילני המלכה וכו': איבעיא להו בשנטמאת ואליבא דב"ש או דלמא בשלא נטמאת ואליבא דב"ה ת"ש עלתה לארץ והורוה ב"ה שתהא נזירה עוד שבע שנים אחרות וכו' ואי ס"ד בשנטמאת ואליבא דב"ש אי הכי ר' יהודה אומר לא היתה נזירה אלא י"ד שנה ושלשים יום מיבעי ליה תניא נמי הכי רבי יהודה אומר משום ר' אליעזר דאמר קרא [ז]זאת תורת הנזיר [ח] [ט]התורה אמרה כי נטמא ביום מלאת תן לו תורת נזיר: **מתני'** [י]מי שהיו שתי כיתי עדים מעידות אותו אלו מעידים שנזר שתים ואלו מעידים שנזר חמש ב"ש אומרים נחלקה העדות ואין כאן נזירות וב"ה אומרים [כ]יש בכלל חמש שתים שיהא נזיר שתים: **גמ'** מתני' דלא כי האי תנא דתניא [כ]רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא אומר לא נחלקו ב"ש וב"ה על שתי כיתי עדים אחת אומרת שתים ואחת אומרת חמש שיש בכלל חמש שתים על מה נחלקו על כת אחת אחד אומר שתים ואחד אומר חמש שב"ש אומרים נחלקה עדותן ובה"א יש בכלל חמש שתים אמר רב הכל מודים במונה א"ל רב חמא לרב חסדא מאי קאמר אילימא אחד אומר חמש ולא שתים ואחד אומר שתים ולא חמש הא קא מכחשי אהדדי אלא אחד אומר אחת ושתים ואחד אומר שלש ארבע חמש

לימא מתניתין דלא כר' יהודה דתניא [ל]עלתה לארץ והיתה עושה ל' יום כב"ש נטמאת בטומאת מת וסתרה את הכל ועשתה ז' שניס מחריס כבמחלה: **או דלמא שלא נטמאת.** מלמד בשביל שנטמא בארץ העמים ועלתה לי"י עשתה ז' שניס כבמחלה ואליבא דב"ש: **ב"ש עלתה לארץ ואין ב"ה לארץ.** ואין ס"ל כשנטמאת